

1. Αφιέρωμα στον Στρατηγό Ιωάννη Μακρυγιάννη

(Στην ανεκτίμητη φίλη Dora Frantzikinaki)

Τά ακολουθούντα αφορούν σέ Σχόλιο πρός κοιμηθέντα λόγιο Μοναχό καί έναν λίαν γνωστό, επίσης κοιμηθέντα, Πρωτοπρεσβύτερο, καθηγητή Πανεπιστημίου στήν έδρα τής Εκκλησιαστικής Ιστορίας . Αμφότεροι υποστήριξαν ότι ο Μακρυγιάννης είχε υποπέσει σέ αίρεση.

Αυτά είναι του Μακρυγιάννη :

"Ένας δικός μου αγωνιστής μου έφερε και μου διάβασεν ένα παλαιόν χαρτί, που έγραψεν ο κοντομερίτης μου Άγιος παπάς, ο Κοσμάς ο Αιτωλός. Τον εκρέμασαν εις ένα δέντρον Τούρκοι και Εβραίοι, διότι έτρεχεν ο ευλογημένος παντού και edίδασκεν Ελλάδα, Ορθοδοξία και Γράμματα.

...

Το χαρτί του πατέρα Κοσμά έβαλα και μου το εκαθαρόγραψαν. Και το εκράτησα ως Άγιον Φυλαχτόν, που λέγει μεγάλην αλήθειαν. Θα πω να μου γράψουν καλλιγραφικά και τον άλλον αθάνατον λόγον του, «τον Πάπαν να καταράσθε ως αίτιον». Θέλω να το βλέπω κοντά στα κονίσματά μου, διότι τελευταίως κάποιοι δικοί μας ανάξιοι λέγουν ότι αν τα φτιάξουμε με τον δικέρατον Πάπαν, θα ολιγοστέψουν οι κίντυνοι, τα βάσανα και η φτώχεια μας, τρομάρα τους

...

Και είπαν οι άθρησκοι που εβάλαμεν εις τον σβέρκο μας να μη μανθάνουν τα παιδιά μας Χριστόν και Παναγίαν, διότι θα μας παρεξηγήσουν οι ισχυροί. Και βγήκαν ακόμη να ' ποτάζουν την Εκκλησίαν, διότι έχει πολλήν δύναμη και την φοβούνται. Και είπαν λόγια άπρεπα δια τους παπάδες."

(Άπαντα Στρατηγού Μακρυγιάννη)

Και αυτά τα έγραψε ένας σχολιαστής :

Πολύ σωστά, δεν είχε θεία φώτιση, αφού στην προσπάθειά του να δει τον Θεό, έπεσε στην αίρεση, διότι όπως γράφουν ...

1/ Τοποθετεί τον εαυτό του εκ δεξιών του Πατρός και αφού ο Υιός αναγκάζεται να πάει μια θέση πιο πέρα!

2/ Τοποθετεί τον εαυτό του ως συνεταιίρο και μέτοχο της Χάρης του Πατρός!

3/ Αυτοαγιοποιείται και θεωρεί, ότι θα απολαύσει μεγαλύτερης τιμής απ' ότι η Θεοτόκος!

4/ Καλείται από την Παναγία να μην αποκαλύψει τα ανωτέρω στον πνευματικό του!

Με αφορμή μια παρατήρηση δική μου σέ λόγια τού Μακρυγιάννη :

"Εκείνοι (σ.σ. οι γενναίοι άντρες, συναγωνιστές στην Εθνεγερσία) θέλουν να 'χουν την θρησκεία τους και να δοξάζουν τον Θεόν με το μέσον της θρησκείας, και τότε λέγεστε κ' εσείς δίκαιοι βασιλείς, επίτροποι του Θεού, όταν τους αφίνετε ελεύτερους εις τα αισθήματά τους."

Τι συγκλονιστικά λόγια είναι αυτά! *"Θέλουν να 'χουν την θρησκείαν τους και να δοξάζουν τον Θεόν με το μέσον της θρησκείας"!!*

Και όμως, τολμούν μερικοί να θεωρούν "βλαμένο" τον Μακρυγιάννη. Ο φουκαράς, δεν είχε ντοκτορά και πανεπιστημιακές περγαμηνές από τα Δυτικά πανεπιστήμια. Ούτε και θείαν φώτιση (συσκότιση) για να μάθει ότι **"η θρησκεία είναι νευροβιολογική ασθένεια"**. Άρα, παλαβός ο Μακρυγιάννης.

Η δευτερολογία μου ήταν η ακόλουθη:

Αν είχε ή αν δεν είχε θεία Φώτιση ο Μακρυγιάννης, αυτό δεν μπορούν να το δουν, όσοι πάσχουν από θεία τύφλωση και παραμένουν πιστοί στη νεοορθοδοξία• μάλλον προσφεύγοντας στους εκκλησιαστικούς Πατέρες• πρὸς στήριξη της κακοδοξίας τους. Ή, συχνά-πυκνά, τονίζοντας τη μοναδικότητα της Ορθοδοξίας, αλλά συμμετέχοντας έμμεσα σέ διαλόγους και λοιπές εκδηλώσεις της οικουμενιστικής-αγαπητικής παπολογίας - μάλλον παθολογίας.

"Τον πάπα να καταράσθε ως αίτιον"

Με το άνω χείλος καταδικάζουν τον αιρετικό παπισμό-προτεσταντισμό και με το κάτω, λείχουν αυτούς που τους έκαναν διάσημους από τα γράμματα (τα Δυτικά πανεπιστημιακά φώτα) όπου τους έμαθαν, εκεί στη Δύση, την Ορθοδοξία.

Και έρχονται σήμερα να μας πουν ότι ο Μακρυγιάννης έπεσε σε αίρεση! Και ποιοι το λένε αυτό; Οι σοφοί των πανεπιστημίων, που έμαθαν να ξεχωρίζουν την αληθινή πίστη από την ψεύτικη και άρα, είναι αψευδείς διαγνώστες του ποιος θα ανακηρυχθεί άγιος και ποιος όχι. Φυσικά, έχουν και την προσηγορία λογίων μοναζόντων και ορώντων.

"Τον πάπα να καταράσθε ως αίτιον"

Οι ίδιοι ταπεινολογούν σωφρόνως και ακολουθούν τη σοφή οδηγία της αυτομεμψίας. Αλλά πίσω από αυτήν κρύβεται ένας ασυγκράτητος εγωισμός, μιά απίστευτη φιλαυτία, που δεν είναι δύσκολο να την διακρίνει κανείς.

Πολυγραφότατοι, φλύαροι και πάνω απ' όλα μοναδικοί στο να μας διαφωτίζουν για όλα. Ποτέ όμως δεν αποφάσισαν να μας μιλήσουν απερίφραστα και καταδικαστικά, όπως έκαναν για τον Μακρυγιάννη, και να μας πουν ότι αυτός κι αυτός κι εκείνος, είναι κακόδοξοι ή ακόμη και αιρετικοί, σύμφωνα με αυτά που γράφουν.

Ποιοι είναι αυτοί; Όλοι οι σύγχρονοι θεολόγοι της κουλτούρας και άπαντες οι συνευαγχούμενοι, συνευλογούμενοι και αλληλούς ασπαζόμενοι-περιπτυσσόμενοι αντιοικουμενιστές, που καταδικάζουν εκ του ασφαλούς και εξ απαλών ονύχων τον οικουμενισμό.

"Τον πάπα να καταράσθε ως αίτιον"

Ω, ναι! Έχουν διαχωρίσει τη θέση τους. Συνέταξαν Ομολογία Πίστεως, αλλά παραμένουν ακλόνητοι στη μοναδικότητα (εντός) της αδιαίρετης αρχαίας Εκκλησίας, η οποία μεταμόρφωνε τους ανθρώπους σε αγίους και μάρτυρες. Γράφουν "και μάρτυρες", αλλά στην πραγματικότητα δεν τους χρειάζονται. Γράφουν για "ομολογία", αλλά κι αυτή δεν έχει ανάγκη από μάρτυρες. Αλλά τι είδους είναι αυτή η μεταμορφωτική αγιότητα που ζητούν; Δεν μας το λένε. Μένει στον καθένα να ψάξει να το βρει, πιθανότατα, στην αγάπη "δίχως όρους και όρια".

"Τον πάπα να καταράσθε ως αίτιον"

Ο Μακρυγιάννης γράφει για "Οράματα και Θάματα" και δικαιολογείται "εν οράσει" να γράφει αυτά που γράφει. Δεν τοποθετεί τον εαυτό του "εκ δεξιών του Πατρός". Δεν τοποθετεί τον εαυτό του συνεταίρο και μέτοχο της Χάρης του Πατρός. Δεν αυτοαγιοποιείται και δικαίως καλείται από την Παναγία να μην αποκαλύψει τα ανωτέρω στον πνευματικό του. Τα άφησε για άλλους "πνευματικούς", άγνωστους, ασήμαντους, ανώνυμους, να τον κρίνουν εκείνοι, όντας ανάξιοι να συγκρίνουν εαυτούς με εκείνον. Πόσο μάλλον εκείνον και δη και, την εποχή που έγραφε τα "Οράματα και Θάματα" !

Οι κριτές του Μακρυγιάννη βρίσκονται ήδη στον προθάλαμο της σωτηρίας. Απαλλάχθηκαν από τη νευροβιολογική ασθένεια της θρησκείας και άρα, είναι δεκτικοί της θείας φώτισης . Δυστυχισμένη Μακρυγιάννη και πάντες Άγιοι, Μάρτυρες και Ομολογητές. Το άγιον Πνεύμα δεν σας φύλαξε από τον ιοβόλο δαίμονα της Θρησκείας.

"Τον πάπα να καταράσθε ως αίτιον".

Αθήνα, 25 Μαρτίου 2010